

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.642/2021/39.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, 2022. március 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján, a 2022. április 4. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt és társai ellen indult büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2021. június 14. napján kihirdetett 19.B.362/2019/234. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A III. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonelkobzás összege 462.500 (négy százhatvankettő ezer-öttszáz) forint.

A szabadságvesztés büntetésbe a I. rendű vádlott által 2018. november 28. napjától 2021. június 14. napjáig előzetes fogvatartásban, a II. rendű vádlott által 2018. december 11. napjától 2021. június 14. napjáig előzetes fogvatartásban, a III. rendű vádlott által 2018. november 28. napjától 2019. július 23. napjáig előzetes fogvatartásban, majd 2019. július 24. napjától 2020. október 8. napjáig bűnügyi felügyeletben, a IV. rendű vádlott által 2018. november 28. napjától 2018. november 30. napjáig őrizetben, majd 2018. december 1. napjától 2020. június 25. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt számítja be.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy I. rendű vádlott egészségügyi termék hamisítása büntettének minősített cselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 186. § (1) bekezdés b) pont 3. fordulat, d) pont 2. fordulat, IV. rendű vádlott egészségügyi termék hamisítása büntettének minősített cselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 186. § (1) bekezdés d) pont 2. fordulat.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe I. rendű és II. rendű vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 688.212 (hatszáznyolcvannyolcezer-kettő száztizenkettő) bűnügyi költségből kötelezi II. r. vádlottat 322.506 (háromszázhuszonkettő ezer-öttszázhat) forint, III. rendű vádlottat 21.600 (huszonegyezer-hatszáz) forint, V. rendű vádlottat 344.106 (háromszáznegyvennégyezer-egyszázhat) forint állam részére történő megfizetésére.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A törvényszék a rendelkező részben írt ítéletében I. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] és egészségügyi termék hamisításának büntette [Btk. 186. § (1) bekezdés b), d) pont] miatt halmazati büntetésül 5 év 10 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte, 265.000,- forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el. Megállapította, hogy az I. rendű vádlott feltételes szabadságra

bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap. Rendelkezett továbbá az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

[2] II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] miatt 5 év 4 hónap fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, 4.150.000, - forint erejéig vagyonekobbzást rendelt el. A II. rendű vádlottal szemben kiszabott vagyonekobbzás összegébe beszámítani rendelte a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Felderítő Osztály által 09000/173-326/2018. bü. szám alatt lefoglalt, a Magyar Államkincstár Budapest és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelő Osztályának megküldött 2150 eurót (1 euró forintban kifejezett értéke 323,44), így mindösszesen 695.396, - forintot, így a fennmaradó vagyonekobbzás összege 3.454.604, - forint. Megállapította, hogy a II. rendű vádlott feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap. Rendelkezett továbbá az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

[3] III. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] miatt 4 év 8 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, 463.500, - forint erejéig vagyonekobbzást rendelt el. Megállapította, hogy a III. rendű vádlott feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap. Rendelkezett továbbá az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

[4] IV. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk.176.§ (1) bekezdés IV. fordulat] és egészségügyi termék hamisításának büntette [Btk.186.§ (1) bekezdés d./ pont] miatt halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

[5] V. rendű és VII. rendű vádlottakat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] miatt 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette.

[6] VI. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] miatt 2 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte.

[7] Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[8] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség

- I. rendű vádlott terhére, súlyosítás, hosszabb tartamú fegyházbüntetés kiszabása,
- II. rendű vádlott terhére, súlyosítás, hosszabb tartamú fegyházbüntetés kiszabása,
- III. rendű vádlott terhére, súlyosítás, hosszabb tartamú fegyházbüntetés kiszabása,
- IV. rendű vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú börtönbüntetés kiszabása,
- V. rendű vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú végrehajtandó fegyházbüntetés kiszabása,
- VI. rendű vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú börtönbüntetés, továbbá a fellebbezés tartalmát tekintve közügyektől eltiltás kiszabása,
- VII. rendű vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú végrehajtandó fegyházbüntetés kiszabása végett fellebbezett.

[9] I. rendű vádlott védője az ítélet részbeni megalapozatlansága okán elsődlegesen részbeni felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében,

[10] II. rendű vádlott és védője az ítélet valamennyi rendelkezésével szemben, a cselekmény téves jogi minősítése miatt és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében,

[11] III. rendű vádlott „az ítélet ellen”, a tényállást elfogadva azzal, hogy a védője nyilatkozik helyette,

védője elsődlegesen a tényállás téves megállapítása miatt, másodlagosan enyhítés végett,

[12] IV. rendű vádlott a kábítószer-kereskedelem vonatkozásában felmentésért, másodlagosan enyhítésért,

védője a tényállás részben téves megállapítása miatt, a kábítószer-kereskedelem vonatkozásában felmentésért, másodlagosan enyhítésért,

[13] VI. rendű vádlott és védője a büntetés enyhítése végett éltek jogorvoslattal.

[14] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.21/2020/33. számú átiratában az ügyészi fellebbezést azzal a kiegészítéssel tartotta fenn, hogy I. rendű, II. rendű, III. rendű és IV. rendű vádlottakkal szemben hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabását, míg V. rendű és VII. rendű vádlottakkal szemben közügyektől eltiltás kiszabását is indítványozta.

[15] Ugyanakkor álláspontja szerint az elsőfokú bíróság adós maradt a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában írtak teljesítésével V. rendű, VI. rendű és VII. rendű vádlottak kapcsán, ezért az ítéletének indokolása nem tartalmazza azoknak a bizonyítékoknak megjelölését és értékelését, amelyekre ezen vádlottak büntetőjogi felelősségét alapította.

Így megítélése szerint az elsőfokú ítélet e vádlottakra vonatkozó részében érdemi felülbírálatra alkalmatlan, ezért indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 609. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés d) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletét e vádlottak tekintetében helyezze hatályon kívül és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárásra.

[16] Indítványozta továbbá a tényállás kiegészítését és helyesbítését az iratok tartalma alapján.

[17] Álláspontja szerint a tényállást támadó és a vádlottak részbeni felmentését célzó védelmi fellebbezések, új bizonyítékok megjelölése nélkül, kizárólag a már meglévő bizonyítékok mérlegelését támadják, így eredményre nem vezethettek, ugyanis megalapozott elsőfokú tényállás és az indokolási kötelezettség teljesítése esetén nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban.

[18] Kifejtette, hogy a megállapított tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett I. rendű, II. rendű, III. rendű és IV. rendű vádlott bűnösségére és a bűncselekmények minősítése is alapvetően törvényes. Mindössze a 61. BK vélemény 3. a) pontjában foglaltak alapján részbeni kiegészítést látott szükségesnek e körben.

[19] Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság hiánytalanul számba vette a bűnösségi körülményeket, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte, az I., II., III. és IV. rendű vádlottal szemben aránytalanul enyhe büntetést szabott ki.

Az elsőfokú bíróság egyik vádlott esetében sem jelölte meg a büntetési tételkeretet és az irányadó középértéket, ebből következik, hogy nem is adta indokát az attól való lényeges eltérésnek. Nem kifogásolható, hogy a törvényszék a vádlottak javára mozdult el a középértéktől, azonban ilyen mérvű eltérést semmilyen körülmény nem indokolt egyik vádlott esetében sem. A közügyektől eltiltás súlyosítása is indokolt valamennyi terhelt esetében.

[20] Észrevételezte, hogy az ítélet rendelkező része és a jogi indokolás [224] bekezdése eltérő összeget jelölt meg a III. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzással összefüggésben, ezért annak pontosítása szükséges, továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem jelölte meg pontosan a vádlottakkal szemben kiszabott

szabadságvesztésbe beszámított előzetes fogvatartásban, valamint bűnügyi felügyeletben töltött időt.

[21] A fentiek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg akként, hogy

- I. rendű, II. rendű, III. rendű és IV. rendű vádlottak szabadságvesztés büntetésének és közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát súlyosítsa,
- a III. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekmozgást 462.500,-Ft-ra szállítsa le,
- pontosítsa a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítandó, a vádlottak által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött időt,
- egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I., II., III. és IV. rendű vádlottak vonatkozásában a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben azzal, hogy az I. rendű vádlott egészségügyi termék hamisítása büntetnének minősített cselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 186. § (1) bekezdés b) pont 3. fordulat, d) pont 2. fordulat, a IV. rendű vádlott egészségügyi termék hamisítása büntetnének minősített cselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 186. § (1) bekezdés d) pont 2. fordulat.

[22] Indítványozta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét V. rendű, VI. rendű és VII. rendű vádlottak tekintetében helyezze hatályon kívül és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárásra.

[23] A védők fellebbezésüket írásban indokolták a következők szerint, illetve az alábbi észrevételeket tették.

[24] I. rendű vádlott védője kétségbe vonta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottságát.

[25] Kifogásolta, hogy a törvényszék III. rendű vádlott vallomása alapján állapította azt meg. Azonban e terhelt több alkalommal változtatott vallomásain és azokban ellentmondások találhatók az eljárás során beszerzett objektív bizonyítékokkal. A III. rendű vádlott által előadott, I. rendű vádlott által megvásárolt kábítószer mennyisége nem áll összhangban az ezen terhelt által értékesített kábítószer mennyiséggel. Nem oldotta fel a törvényszék azon ellentmondást, amely szerint III. rendű vádlott már 2018 májusában is kábítószerrel értékesített, ugyanakkor I. rendű vádlott leghamarabb 2018 augusztusában adott át a részére amfetamint. Eletszerűtlennek tartotta, hogy a I. rendű vádlottól levett 40-50 g mennyiségből tartotta fenn a jelentős fogyasztói kört.

[26] A 3 kg amfetamin megvásárlása kapcsán egyetlen objektív bizonyíték sem áll rendelkezésre. Ezt véleménye szerint az is alátámasztja, hogy ez a cselekmény a megalapozott gyanú tárgyán kívül esett III. rendű vádlott esetében. Homályosnak és értelmezhetetlennek nevezte a bíróság ítéletét a 2000 € I. rendű vádlotthoz kötése kapcsán, mivel a gépjárművet a III. rendű vádlott vásárolta meg.

[27] Iratellenesnek tartotta azon megállapítást, hogy a vevők által előre kifizetett áru az eldugott helyen álló járműből került kivételre, hiszen a gépkocsi legtöbb alkalommal közvetlenül a konditerem előtt parkolt, vagy jól látható helyen.

[28] Álláspontja szerint szintén iratellenes a [106] bekezdés, mivel III. rendű vádlott volt az, akinek a kérésére I. rendű vádlott megkérdezte II. rendű vádlottat arról, hogy tudna-e kábítószerrel szerezni.

[29] Kifogásolta a [110] bekezdésben rögzítetteket, mivel éppen III. rendű vádlott ajánlotta fel a kábítószer minőségének ellenőrzését és ő volt az, akinek a kérésére I. rendű vádlott felvette a kapcsolatot II. rendű vádlottal. A hivatkozott minőség-ellenőrzés is kizárólag egyetlen alkalommal történt.

[30] Rámutatott, hogy nem képezhetné az indokolás részét a [121] bekezdés, mivel az egyszerű feltételezéseket tartalmaz, melyek bizonyossággal nem kerültek alátámasztásra. Amint írja: 'Önmagában az a körülmény, miszerint a bíróság álláspontja szerint vélhetően rendszeresen kábítószerrel szerezhet be", nem szabadna, hogy ügyfelem terhére kerüljön értékelésre, ugyanis az az ártatlanság vélelmének alkotmányos alapelveibe ütközik.'

[31] Összességében vitatta az I. rendű vádlott terhére rótt kábítószer mennyiséget.

[32] A büntetés kiszabása során értékelendő körülmények vonatkozásában előadta, hogy a letartóztatás alatt I. rendű vádlott elvégzett egy festő tanfolyamot, és rendszeresen dolgozik. Jó magaviseletének köszönhetően enyhébb fokozatba kerülhetett. 12 dicsérettel rendelkezik. Drogprevenciós foglalkozásokon is részt vett. Nagyon nehezen tudja tartani hozzátartozóival a kapcsolatot. Megbánta a cselekmény elkövetését és szeretne esélyt kapni rá, hogy jóvá tegye a hibáját.

[33] Indítványozta, hogy az ítéltábla változtassa meg a törvényszék elsőfokú ítéletét, I. rendű vádlottat részben mentse fel a terhére rótt vádak alól, és enyhítse a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát.

[34] II. rendű vádlott védője kifejtette, hogy az önmagára beismerő vallomást tevő vádlott-társ nyilatkozata nem feltétlenül lehet alkalmas és elegendő büntetőjogi felelősség megállapítására. Rámutatott, hogy II. rendű vádlott vonatkozásában a vádlott-társak nyomozás során tett nyilatkozatain túlmenően nincs objektív bizonyíték, mely azokat alátámasztotta volna. Márpedig ezen vallomások ellentétben állnak II. rendű vádlott védekezésével, és önmagukban nem lehetett alkalmasak e terhelt váddal egyező büntetőjogi felelősségének megállapítására.

[35] Hivatkozott arra, hogy III. rendű vádlott nyomozás során tett terhelő vallomásával kapcsolatban elmondta, hogy az abban rögzített kábítószer mennyiségekre vonatkozó nyilatkozata volt a feltétele annak, hogy a fiával szemben ne kerüljön sor szabadságelvonással járó kényszerintézkedés alkalmazására. A III. rendű vádlott és VII. rendű vádlott vonatkozásában lefolytatott felismerésre bemutatás nem felelt meg a büntetőeljárás szabályoknak, így azokat a bizonyítékok köréből ki kell rekeszteni. Indítványozta, hogy III. rendű és VII. rendű vádlott tényekkel alá nem támasztott nyomozás során tett nyilatkozatait a bíróság ne fogadja el II. rendű vádlott vonatkozásában. Ezzel szemben az ítéletet I. és t II. rendű vádlottak következetes és ellentmondásmentes vallomására alapítsa.

[36] Ezek alapján elsődlegesen kérte, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, II. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét a Btk. 176. § (1), (2) bekezdés pontja szerinti bűncselekményben mondja ki, és az első fokon kiszabott büntetést lényegesen enyhítse.

[37] E körben kérte figyelembe venni az időmúlást, a vádlott beismerő vallomását, büntetlen előéletét, és azt, hogy hosszú ideje áll a személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt, továbbá, hogy rendezett családi körülmények között élt, letartóztatásáig munkahellyel, jövedelemmel rendelkezett, fogva tartása alatt folyamatosan dolgozik, végezetül, hogy idős, beteg édesanyjáról egyedül gondoskodott.

[38] III. rendű vádlott védője rámutatott, hogy megalapozatlan az elsőfokú ítéletben rögzített tényállás e vádlott vonatkozásában, tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a terhelt 2018 nyarán – pontosabban meg nem határozható időben – valósította meg a bűncselekményét. Ezzel szemben a beszerzett a bizonyítékok alapján megállapítható, hogy e terhelt 2018. június 3-tól június 25-ig, augusztus 8-tól augusztus 12-ig, és augusztus 17-től szeptember 4-ig fekvő ellátásban részesült.

[39] Szükséges lett volna a korábbi ügyben elkészített szakértői vélemények beszerzése és a jelen ügyben beszerzett szakértői vélemény kiegészítésének elrendelése a vádlott kábítószer-függőségét illetően.

[40] Megemlítette, hogy az elsőfokú ítélet nem tartalmaz arra vonatkozóan időpontot, hogy mikor értékesített kábítószer III. rendű vádlott VII. rendű vádlottnak.

[41] Rámutatott, hogy a ...és ... fogyasztók részére történt értékesítés körében a beszerzett bizonyítékokkal ellentétes tényállást rögzített a törvényszék.

[42] Kiemelte, hogy tanú vallomása nem következetes, szavahihetősége megkérdőjelezhető, így vallomása nem alkalmas arra, hogy a bíróság a tényállás megállapításának alapjává tegye.

[43] Sérelmezte a VI. rendű vádlottal való szembesítés elmaradását.

[44] Kifogásolta a ... kapcsán megállapított tényállásrészről is, mivel az ellentétes volt e tanú vallomásaiban foglaltakkal.

[45] Mindezekre figyelemmel elsődlegesen indítványozta az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak az eljárás megismétlésére kötelezését.

[46] Másodlagosan a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás enyhítésére tett indítványt. E körben enyhítő körülményként emelte ki a vádlott beismerő vallomását, azt hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, megromlott egészségi állapotát, a büntetőeljárás alatt állásának hosszú tartamát, és azt, hogy jelenleg dolgozik, a társadalom hasznos tagja lett.

[47] .. IV. rendű vádlott védőjének álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokból téves következtetést vont le, ugyanis azokat egyoldalúan értékelte, és részben megsértette indokolási kötelezettségét is.

[48] Rámutatott, hogy tanú a bírósági tárgyaláson visszavonta nyomozás során tett vallomását, és előadta, hogy kizárólag teljesítményfokozót vásárolt IV. rendű vádlottól.

[49] kapcsán pedig előadta, hogy e tanú vallomása nem fogadható el, hiszen egyéb bizonyíték nem támasztotta azt alá, hogy valóban kábítószer vásárolt volna IV. rendű vádlottól. Semmi nem bizonyítja azt, hogy nem kérésére rejtette el a nála megtalált kábítószer e terhelt.

[50] Mindezek alapján kifogásolta, hogy a törvényszék a Be. 7. § (4) bekezdésében írt alapelvet megsértve állapította meg azt, hogy IV. rendű vádlott kábítószer árult az említett tanúknak.

[51] Előadta, hogy a vádlott vesetranszplantációja miatt börtöntűző képessége jelentősen csökkent. Egészségi állapota nem éri el a büntetés megkezdéséhez szükséges szintet.

[52] Kiemelte, hogy IV. rendű vádlott a bűnügyi felügyelet alatt mentőápolói munkaviszonyát elvesztette, azonban a távmunkát vállalt és aktív, hasznos tagja a társadalomnak. Szakmai továbbképzésen is részt vett, amelynek köszönhetően vállalkozása nyereségesen működik. A büntetőeljárás alatt házasságot kötött, egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, és további gyermek vállalását tervezi.

[53] Mindezek alapján elsődlegesen kérte a vádlott felmentését a kábítószer-kereskedelem büntetnének vádjá alól bűncselekmény, illetve bizonyítottság hiányában, és bűnösnek kimondását kábítószer birtoklásának büntetnében, valamint egészségügyi termék hamisításának büntetnében.

[54] A csekélyé vált társadalomra való veszélyességre tekintettel pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

[55] A kábítószer-kereskedelem büntettének megállapítása esetén felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását kérte. Indítványozta figyelembe venni nyomatékos enyhítő körülményként a vádlott megromlott egészségi állapotát.

[56] VI. rendű vádlott védője az ügyészséggel egyetértve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt.

[57] VII. rendű vádlott védője a vádhatóság hatályon kívül helyezésre irányuló indítványa kapcsán előadta, hogy a Be. nem tartalmaz az elsőfokú bíróságra nézve olyan kötelezettséget, amely szerint, amennyiben egy tényállás több terheltet érint, és a terheltek közül akár csak egy vonatkozásában nem kizárólag szankciós fellebbezés kerül benyújtásra, az indokolási kötelezettség oszthatatlan, azaz az ítéletet hozó bíróság köteles minden terhelt vonatkozásában az ítéletét részletesen indokolni, és nem alkalmazhatja Be. 562. § (2) bekezdésében írtakat.

[58] Így álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem követett el az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[59] A büntetés kiszabása körében nyomatékosan kérte értékelni a vádlott büntetlen előéletét, fiatal felnőtt korából eredő könnyen befolyásolható személyiségét, őszinte megbánó magatartását, amely beismeréssel és a hatósággal történt együttműködéssel párosult, a bűncselekmény elkövetését követően tanúsított jogkövető magatartását, a vád tárgyát képező súlyos bűncselekmény elkövetésében játszott jelentéktelen szerepét és a jelentős időmúlást. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta e terhelt vonatkozásában.

[60] II. rendű vádlott azt kérte, hogy az ítéltábla bűnösségét az általa beismerett cselekményben állapítsa meg. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság III. rendű vádlott vallomása alapján állapította meg az ő bűnösségét, holott e terhelt a nyomozás során tett vallomását a bírósági eljárásban visszavonta, és ennek megfelelő indokát is adta álláspontja szerint.

[61] Előadta, hogy három éve van letartóztatásban, ami nemcsak őt, de a családját is megviselte. Példamutatóan igyekszik viselkedni fogva tartása alatt, több alkalommal is dicséretben és jutalomban részesítették. A cselekményét megbánta, a letartóztatásban töltött idő elég volt ahhoz, hogy a jövőben újabb bűncselekményt ne kövessen el. Kérte továbbá figyelembe venni büntetlen előéletét, azt, hogy édesanyjáról és nagymamájától is gondoskodnia kell, valamint az időmúlást.

[62] Mindezek miatt kérte a vele szemben kiszabott büntetés nagymértékű enyhítését, és eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazását.

[63] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 599. § első bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta felül.

[64] A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész, valamint I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű, VI. rendű és VII. rendű vádlottak védői fellebbezésük írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartották.

[65] V. rendű vádlott védője kifejtette, hogy az ügyészség által indítványozott hatályon kívül helyezés törvényi feltételei nem állnak fenn, az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett, az ítélet felülvizsgálatra alkalmas.

[66] Előadta továbbá, hogy a az elsőfokú bíróság megfelelően figyelembe vette a vádlott vonatkozásában a büntetékiszabási körülményeket. A terhelt jelenleg is egyetemi tanulmányokat folytat, és emellett diákmunka keretében dolgozik is. A büntetés súlyosítása az életében beállt pozitív változást visszavetné, abban olyan törést okozna, amely lehetetlenné tette a társadalomba való visszailleszkedését.

[67] Mindezek miatt az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte e vádlott vonatkozásában.

[68] A vádlottak az utolsó szó jogán tett felszólalásukban a következőket adták elő:

[69] I. rendű vádlott megbánását hangoztatta, egyebekben a védője által elmondottakhoz csatlakozott.

[70] II. rendű vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta, megbánását fejezte ki.

[71] III. rendű vádlott hangsúlyozta, hogy senkit nem beszélt rá arra, hogy a kábítószerrel kereskedjen. 2018 nyarán a klinikán feküdt betegen, nem volt információja senkiről. Követett el bűncselekményt, de nem arra a mennyiségre, amely miatt őt az elsőfokú bíróság marasztalta.

[72] IV. rendű vádlott fenntartotta, hogy nem árult kábítószer, kizárólag potencianövelőt. A kábítószer ... hagyta nála a megőrzésre családi okok miatt. Az értékesítést sajnálja, és vállalja érte a felelősséget.

[73] V. rendű, VI. rendű és VII. rendű vádlottak megbánásuknak adtak hangot.

[74] A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1), (2) és – figyelemmel arra, hogy ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában több fellebbezésre jogosult jelentett be fellebbezést, és legalább egy fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség megállapítását érintő rendelkezését sérelmezi – (10) bekezdése alapján az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió).

[75] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék az eljárást ítéletének meghozataláig a Be. szabályainak megfelelően folytatta le, nem vétett olyan abszolút vagy relatív eljárási hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna, vagy amelynek kiküszöbölése céljából másodfokon eljárási cselekmény megismétlése vált volna szükségessé [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont, 609. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a)-d) pontok]. Ilyen eljárási hibára nem is történt hivatkozás.

[76] Azonban eljárási hibát vétett azzal, hogy ítéletét nem indokolta teljeskörűen a büntetőeljárás szabályai szerint. Az indokolási kötelezettség megsértése egyrészt abban áll, hogy V. rendű, VI. rendű és VII. rendű vádlottak tekintetében elmulasztotta a tényállás bizonyítékainak bemutatását és értékelését, másrészt abban, hogy kisebb mértékben I. rendű vádlott esetében is elmaradt a tényállás megállapítására vonatkozó érvelés rögzítése.

[77] Amint arra a fellebbviteli főügyészség helyesen rámutatott, tévesen helyezkedett az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy miután V. rendű, VI. rendű és VII. rendű vádlott tekintetében kizárólag ún. szankciós fellebbezések kerültek bejelentésre, vonatkozásukban az elsőfokú ítélet indokolása csupán a Be. 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontjában valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározottakból is állhat. Bár a Be. 562. (2) bekezdése valóban tartalmaz ilyen rendelkezést, azonban a Be. 590. § (10) bekezdése alapján, ha ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában több fellebbezésre jogosult jelentett be fellebbezést, és legalább egy fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését sérelmezi, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a (2) bekezdés szerint bírálja felül. A Be. 590. § (2) bekezdése alapján, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az ítélet

megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását a bíróság arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[78] Az elsőfokú bíróság az elsőfokú ítélet [9] bekezdésében kifejtettek szerint eljárva részben adós maradt a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában írtak teljesítésével V., VI. és VII. rendű vádlottak kapcsán, ezért az ítéletének indokolása nem tartalmazza azoknak a bizonyítékoknak megjelölését és értékelését, amelyekre a döntését, e vádlottak büntetőjogi felelősségét alapította. A törvényszék mindössze annyiban foglalkozott ezen három vádlottat érintő egyes bizonyítékokkal, amennyiben azok érintették I. rendű, II. rendű és III. rendű vádlottak bűnösségének kérdését.

[79] A fellebbviteli főügyészség kifejtette, hogy mivel a törvényszék az eljárási szabályok téves értelmezése okán elmulasztott e vádlottak vonatkozásában számot adni a tényállás megállapításához vezető bizonyítékértékelő tevékenységéről, a másodfokú eljárásban a teljeskörű felülbírálati kötelezettség nem teljesíthető. Ebben a körben ugyanis az elsőfokú ítélet indokolása oly mértékben hiányos, hogy abból nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság mire alapozta a döntését, ezáltal pedig megghiúsul az érdemi felülbírálat lehetősége.

[80] A másodfokú bíróság osztotta a vádhatóság álláspontját abban a tekintetben, hogy a törvényszék a Be. 609. § (1) bekezdésében írt relatív eljárási hibát vétett. A Be. 609. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a 607. § (1) bekezdésében, valamint a 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt, és a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására.

A (2) bekezdés d) pontja alapján az (1) bekezdésben meghatározott eljárási szabálysértésnek minősül különösen, ha a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény Btk. szerinti minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének nem vagy csak részben tett eleget.

[81] Ennek következtében az ügyészség megítélése szerint az elsőfokú ítélet V. rendű, VI. rendű és VII. rendű vádlottra vonatkozó részében érdemi felülbírálatra alkalmatlan, ezért indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 609. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés d) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletét e vádlottak tekintetében helyezze hatályon kívül, és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárásra.

[82] Az ítéltábla az indokolási kötelezettség elmulasztásában tetten érhető eljárási szabálysértés megállapítása ellenére nem találta indokoltnak az elsőfokú bíróság ítéletének a jelzett vádlottak tekintetében a történő hatályon kívül helyezését.

[83] Az ún. relatív eljárási szabálysértések esetén részben a bíróság mérlegelésén múlik az, hogy indokolt-e az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése. Két együttes feltétele van a hatályon kívül helyező végzés meghozatalának. Feltétel az eljárási szabálysértés súlyától függetlenül az, hogy ne legyen a másodfokú eljárásban orvosolható, a másik pedig az, hogy az eljárás lefolytatására, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésben megjelölt főkérdésekre lényeges hatással volt.

[84] Az ítéltábla azt állapította meg, hogy az eljárási szabálysértés a másodfokú eljárásban orvosolható az indokolás kiegészítésével, a következők szerint.

[85] A jelzett vádlottak tekintetében az indokolási kötelezettség elmulasztása nem teljes körű.

[86] Az elsőfokú bíróság rögzítette egyrészt, hogy a vádlottak magukra, illetve III. rendű vádlottra nézve is terhelő vallomásokat tettek. VII. rendű vádlott nyomozás során tett vallomását részletesen ismertette. Hivatkozott III. rendű vádlottnak VI. rendű és VII. rendű terheltekre nézve terhelő vallomására, csakúgy, mint a III. rendű és VI. rendű vádlottak között folytatott telefonbeszélgetések lehallgatási anyagára (elsőfokú ítélet [108], [111], [116], [132] és [148] bekezdések).

[87] Ezt a szűk körű indokolást az ítéltábla az érintett vádlottak vonatkozásában az alábbiakkal egészíti ki az elsőfokú bíróság által a tárgyalás anyagává tett bizonyítékok értékelésével.

[88] V. r. vádlott nyomozási vallomásában előadta, hogy egy-két alkalommal segített édesapjának az általa hozott, I. rendű terhelt tulajdonát képező speed típusú kábítószer koffeinnel történő összekeverésében és kicsomagolásában 2 g-os adagokban. Ebben segített nekik VI. rendű és VII. rendű vádlott is. Több száz adag kicsomagolására került sor.

[89] Az előkészítő ülésen a vádirat szerinti bűncselekményben a bűnösségét nem ismerte el, és fenntartotta az addig tett vallomását.

[90] VI. rendű vádlott a nyomozás során tett vallomásában elmondta, hogy III. rendű vádlottal munkája során ismerkedett meg. E terhelt speedet adott neki, amit elfogyasztott, majd később közösen is fogyasztottak. 2018 nyarán vette fel a kapcsolatot újra III. rendű terhelttel, mivel viszonteladás céljából speedet kíván tőle vásárolni, amelyre sor is került kb. 10-15 alkalommal, 5 és 10 g-os adagokban, ... Ft/gramm áron. Nyilatkozatot tett,,, és személyekről, akik tőle kábítószerrel vásároltak. Azt tagadta, hogy a kábítószer kicsomagolásában részt vett volna.

Az előkészítő ülésen azonban beismerte a bűnösségét a vádiratban írt bűncselekményben, a vádirati tényállással egyezően

[91] VII. rendű vádlott nyomozási vallomásában előadta, hogy 2018 év elején ismerkedett meg V. rendű vádlottal, és együtt kezdték fogyasztani a III. rendű terhelt által beszerzett kábítószerrel.

A május hónapban történt előzetes megbeszélés követően, miután a III. rendű vádlott kórházba került, V. rendű vádlott kérésére segített csomagolni a kábítószerrel. Elmondta, hogy 2 g-os adagokba kellett kicsomagolni. Amikor III. rendű vádlott hazatért a kórházból, ő is részt vett ebben. Úgy nyilatkozott, hogy 20 g körüli mennyiségeket kapott a munkájáért III. rendű terhelttől. Elmondta, hogy ebből adott el ismerősei, és részére. Azt is elmondta, hogy III. rendű terhelttől tudta, hogy a kicsomagolt kábítószerrel I. rendű vádlottnak vitte. Későbbi vallomásában kijelentette, hogy soha, egyetlen embernek sem árult kábítószerrel. Ennek ellenére a korábbi vallomásában elmondottakat fenntartotta.

Az előkészítő ülésen a vádirat szerinti bűncselekményben a bűnösségét nem ismerte el. Írásban tett vallomást, melyben az általa addig elmondottakat tartotta fenn.

[92] V. rendű VI. rendű és VII. rendű vádlottnak a kábítószer kicsomagolása körében tett, önmagukra és vádlott-társaikra vonatkozó ténybeli beismerő vallomását teljes mértékben alátámasztotta III. rendű vádlott nyomozás során tett vallomása, melyet a törvényszék – annak későbbi visszavonása okán – részletesen vizsgált, és amelynek elfogadását indokolta.

[93] VI. rendű vádlottnak az előkészítő ülésen tett, a kábítószer árusítására vonatkozó bűnösségét beismerő vallomását teljes mértékben alátámasztotta ..., .., és gyanúsítottként, illetve tanúként tett vallomása.

[94] VII. rendű vádlott a folytatólagos gyanúsított kihallgatásai során, illetve a bírósági eljárásban tett vallomásaiban azt állította, hogy igaz, hogy adott át kábítószer ..., .., azonban számukra pénzért azt nem árusította.

[95] Azonban a vádlott első gyanúsított kihallgatásakor, 2008. november 28. napján úgy nyilatkozott, hogy a III. rendű vádlottól származó kábítószer körülbelül felét továbbadta ismerősei körében. Azt is megjegyezte, hogy grammját 2 000 Ft-ért adta el. Konkrétan állította, hogy és adta el a kábítószer. A kábítószer átadását 2018. december 20. napján tett folytatólagos gyanúsított kihallgatása alkalmával is megerősítette. Ekkor már azt állította, hogy pénzt nem kért, azonban ---- vonatkozásában megerősítette azt, hogy kifizette neki a kábítószer árát. Ezen utóbbi állításátis alátámasztotta a 2019. április 16. napján tett folytatólagos gyanúsított kihallgatása alkalmával.

[96] Mindezek alapján az ítéltábla azt állapította meg, hogy az iratok tartalmának megfelelően, helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság azt, hogy VI. rendű és VII. rendű vádlottak azon túl, hogy részt vettek a kábítószer kicsomagolásában, a megszerzett kábítószerből más személyeknek is adtak el.

[97] A rendelkezésre álló bizonyítékok fent megjelenített értékelését követően az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a Be. 163. § (1), (2), (3) bekezdésében írt ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és nagyrészt megalapozott tényállást állapított meg, mely csak kis részben megalapozatlan a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja szerinti hiányosság miatt.

[98] A másodfokú bíróság a részbeni megalapozatlanságot a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés útján a tényállás kiegészítésével kiküszöbölte a következők szerint.

[99] Az ítélet [33] bekezdésének utolsó két sorát akként helyesbíti, hogy a II. rendű vádlott nagyobb mennyiségű kábítószer hozott Magyarországra azért, hogy a kábítószer I. rendű vádlotton keresztül értékesítésre kerüljön további fogyasztók részére.

[100] Az ítélet [42] bekezdését kiegészíti azzal, hogy ... mindösszesen 25 000 Ft-ot fizetett I. rendű vádlottnak a kábítószerért.

[101] Az ítélet [44] bekezdéséből mellőzi a „simítózáras műanyag tasakban 5 darab sárga színű ...fej alakú ...” résszel kezdődő és az „1 darab ... feliratú szürke színű vászon zsák” résszel befejeződő mondatrészt.

[102] Ezen anyagok lefoglalására ugyanis nem I. rendű, hanem IV. rendű vádlottól került sor (nyomozási iratok 8. kötet 3134-3135. oldal, 3. kötet 1255-1259. és 1325-1334. oldal vegyészszakértői vélemények), amint azt a törvényszék a [86] bekezdésben helyesen rögzítette.

[103] Emellett ezt a bekezdést kiegészíti azzal, hogy a megjelölt dolgok lefoglalására részben - a házkutatás mellett - I. rendű vádlott ugyanezen a napon történt elfogása során, a nála lévő táskából került sor.

[104] Az ítélet [46] bekezdését kiegészíti azzal, hogy VII. rendű vádlott mindösszesen 9.000,-Ft-ot fizetett III. rendű vádlottnak a kábítószerért.

[105] Az ítélet [53] bekezdésének alulról az ötödik sorát akként helyesbíti, hogy a halványsárga színű por tömege helyesen nettó 0,07 gramm és nem 0,04 (nyomozási iratok 3. kötetének 1569-1579. lapszáma alatti vegyészszakértői vélemény alapján).

[106] Az ítélet [54] bekezdésének utolsó tagmondatát akként helyesbíti, hogy az abban megjelölt kábítószer együttes mennyisége nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak legalább 28,4 %-a.

[107] Az ítélet [61] bekezdését akként helyesbíti, hogy az abban megjelölt kábítószer együttes mennyisége meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak legkevesebb 218 %-a.

[108] Az ítélet [62] bekezdésében írtakat kiegészíti azzal, hogy az MDMA és az amfetamin a Btk. 459. § (1) bekezdés 18.b), míg a kokain Btk. 459. § (1) bekezdés 18.a) pontja alapján minősül kábítószernek.

[109] Az ítéleti tényállás [71] bekezdésének utolsó három sorából a 36 darab ... 100 mg tabletta, 14 darab ... 100 mg zselé, 90 darab ... 37,5 mg kapszula, 100 darab 20 mg tabletta mondatrészt mellőzi.

[110] Ezeket az anyagokat ugyanis nem I. rendű, hanem IV. rendű vádlottól foglalta le a nyomozó hatóság (nyomozási iratok 8. kötet 3134-3135. oldal, 3. kötet 1273-1274. és 1373-1376. lapszáma alatti szakértői vélemények alapján), amint azt a törvényszék a [86] bekezdésben helyesen rögzítette.

[111] Emellett ezt a bekezdést kiegészíti azzal, hogy a megjelölt dolgok lefoglalására részben -a házkutatás mellett - I. rendű vádlott 2018. november 28. napján történt elfogása során, a nála lévő táskából került sor.

[112] Az ítélet [86] bekezdésének alulról az ötödik sorát akként helyesbíti, hogy az ott megjelölt tabletta össztömege helyesen nettó 2,71 gramm és nem 0,71 (nyomozási iratok 3. kötetének 1255-1259. lapszáma alatti vegyészszakértői vélemény alapján).

[113] Az ítélet [89] bekezdését kiegészíti azzal, hogy a IV. rendű vádlott 4 alkalommal 1-1 gramm, összesen 4 gramm kokaint adott el, aki azért mindösszesen 60 000 Ft-ot fizetett.

[114] Az ítélet [90] bekezdését kiegészíti azzal, hogy a IV. rendű vádlottól lefoglalt és le nem foglalt porokban, illetőleg tablettákban található kábítószer együttes mennyisége meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak 4,44-szorosa.

[115] Ezen túl az elsőfokú ítélet [62]-[64] bekezdéseit a jogi indokolásba utalja, ugyanis a kábítószer minősége és mennyisége meghatározásának alapjául szolgáló jogszabályhelyek, valamint a szakértői intézetnek a le nem foglalt kábítószer mennyiségére vonatkozó adatai nem a tényállás, hanem a jogi indokolás részét képezik

[116] Az ítéleti tényállás [83] bekezdésében feltüntetett értelmező rendelkezést és indokolást szintén a jogi indokolásba utalja.

[117] A másodfokú bíróság a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölését követően az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a helyesbített és kiegészített tényállás alapján bírálta felül.

[118] Az elsőfokú bíróság az ügy helyes megítélése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta, és azokat okszerűen, a logika törvényei szerint kifogástalanul értékelte. Következtetései perrendszerűek és a hibátlanul értékelt bizonyítás anyagán nyugszanak. A törvényszék vizsgálta a vádlottak vallomását, amelyek részben a vádat támogató terhelő bizonyítékot jelentettek. Értékelés körébe vonta a személyi bizonyítás során a lényeges tanúvallomásokat, a szakértői bizonyítást is a szükséges részletességgel folytatta le, és nem maradt el a meghatározó tárgyi-okirati bizonyítékok mérlegre tétele sem. Az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság – a fentebb írtakon túl – megalapozottnak tartotta, amelyre érdemi döntés volt alapítható. A másodfokú eljárásban főszabályként a tényálláshoz kötöttség elve alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az irányadó, melynek

elvi alapja, hogy a bizonyítékokat közvetlenül megvizsgáló és széleskörűen értékelő elsőbírósági fórum minősül a ténybírósnak. A tényálláshoz kötöttség elve alól kivétel, ha a tényállás megalapozatlan. A megalapozatlanságnak a Be. 592. § (1), (2) bekezdésébe írt okai azonban – a fent írtakon túl – nem voltak megállapíthatók. Sem felderítetlenség, sem érdemi hiányosság nem volt tetten érhető, mint ahogy lényeges iratellenesség és helytelen ténybeli következtetések sem. Az elsőfokú bíróság okszerű bizonyíték-értékelő tevékenysége a másodfokú eljárásban nem mérlegelhető felül.

[119] A védelmi fellebbezések a bizonyítékok törvényes értékelésének támadásán keresztül vitatták a tényállás megalapozottságát, mely az eljárási törvény kizáró rendelkezése folytán eredményre nem vezethetett.

[120] A I. tényállásban részletezett cselekmény vonatkozásában az elsőfokú bíróság eleget tett a tényállás-felderítési kötelezettségének, a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte, azokat I. rendű, II. rendű és III. rendű vádlottak esetében egyenként és összességében is megvizsgálta, összevetette, majd ezt követően mérlegeléssel állapította meg a történeti tényállást. Részletesen foglalkozott I. rendű és II. rendű vádlottak védekezésével, és különös figyelmet fordított III. rendű vádlott vallomásainak változásaira, azok önellentmondásosságára. A törvényszék maradéktalanul eleget tett indokolási kötelezettségének abban a vonatkozásban, hogy miért e vádlottnak a nyomozás kezdeti szakaszában tett, önmagára és a társaira nézve is terhelő beismerő vallomásra és az ahhoz illeszkedő további bizonyítékokra alapította az ítéleti tényállását. E körben iratszerűen rögzítette, hogy a vádlott a védője jelenlétében, valamennyi szükséges törvényi figyelmeztetést követően olyan releváns körülményekről számolt be a gyanúsított kihallgatásán, amelyről a nyomozó hatóságnak akkor nem volt még tudomása. Helyesen állapította meg azt is, hogy ezen beismerő vallomást az objektív bizonyítékok, így a házkutatási és lefoglalási jegyzőkönyvek, a különböző szakértői vélemények, továbbá a törvényesen beszerezett lehallgatási anyagok, a kihallgatott tanúk vallomásai és részben a vádlott-társak vallomásai, valamint az értékelés alá vont okirati bizonyítékok is megerősítették, illetve azt nem cáfolták. A törvényszék meggyőző érvekkel mutatott rá arra is, hogy a vádlott elfogadott vallomása mellett az azzal összhangban álló több bizonyíték is egyöntetűen cáfolta I. rendű és II. rendű vádlottak azon védekezését, hogy köztük csupán 200 darab extasy tableta átadása történt továbbértékesítési céllal.

[121] Nincs ésszerű magyarázat arra, hogy miért szabta volna feltételül a nyomozó hatóság III. rendű vádlott felé fia letartóztatásba helyezésének elkerülése végett azt, hogy I. rendű és II. rendű vádlottak vonatkozásában valótlán vallomást tegyen olyan kábítószer megvásárlásáról, melyről a nyomozó hatóság semmit nem tudott. Nem magyarázható az sem, hogy miért akarta volna a nyomozó hatóság I. rendű vagy II. rendű vádlottak egyébként felderített cselekvőségét tovább súlyosítani valótlán tartalmú vallomások alapján.

[122] Amint a védő arra rámutatott, az valóban feltételezhető, hogy III. rendű vádlott nemcsak I. rendű vádlottól szerzett be kábítószer, vagy nem csak az elsőfokú ítéletben megállapított mennyiségben, hiszen az elsőfokú ítélet által is megállapítottan többet adott el, mint amennyi I. rendű vádlottól származhatott. Ez azonban egyáltalán nem cáfolja a vallomásában előadottakat. Másrésztől rámutat az ítéltábla arra, hogy ugyanez a megállapítás tehető I. rendű vádlott esetében is, ugyanis tőle kokaint is lefoglaltak, illetve azzal általa is elismerten kereskedett, amit az ítéleti tényállás szerint nem II. rendű vádlottól vásárolt, illetve az e terhelttől vásárolt MDMA, illetve amfetamin tartalmú kábítószeren túli mennyiséget is.

[123] A védő által a [106] és [110] bekezdések kapcsán iratellenesnek minősített megállapítások vonatkozásában az ítéltábla rámutat, hogy azok nem a bíróság ténymegállapításai, hanem a terheltek vallomásaiban elmondottak rögzítése.

[124] A [121] bekezdésben foglalt, a védő által sérelmezett megállapítás szintén nem az elsőfokú bíróság által megállapított tény, hanem a bíróság idézte a nyomozó hatóság feljegyzésében írtakat, ami maga is csupán egy feltételezés. Ezt az elsőfokú bíróság – a védő értelmezésével szemben – nem is értékelte bizonyítékként, hanem éppen annak alátámasztására idézte, hogy a nyomozó hatóságnak nem volt konkrét tudomása a vádlott által említett kábítószer mennyiségekről.

[125] Az elsőfokú bíróság helyes indokokkal vetette el a felismerésre bemutatás eredményének kirekesztését célzó védelmi indítványokat, és indokoltan utasította el III. rendű vádlottnak VI. rendű vádlott kihallgatására irányuló bizonyítási indítványát is.

[126] E tényállási pont kapcsán azonban kiegészítésre szorul az indokolás a I. rendű vádlott terhére megállapított kábítószer mennyiség tekintetében.

[127] A törvényszék ítéletének [34], [35], [38] és [39] bekezdésében állapította meg a I. rendű vádlott által II. rendű vádlottól megvásárolt amfetamin por, illetve MDMA tartalmú tabletták mennyiségét.

A [44] bekezdésben pedig rögzítette a I. rendű vádlottól lefoglalt MDMA tartalmú tabletták, amfetamin tartalmú porok, illetve kokain tartalmú porok mennyiségét.

Mindezen kábítószer mennyiségét összeadva állapította meg azon hatóanyag tartalmát, amit összességében e vádlott terhére rótt.

[128] Azonban azt nem indokolta meg, hogy a vádlottól lefoglalt kábítószer közl az MDMA tartalmú tablettákat, illetve az amfetamin tartalmú porokat miért nem tekintette az ezen vádlott által II. rendű vádlottól megvásárolt kábítószerrel azonosnak.

[129] A Be. 7. § (4) bekezdése szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.

A vizsgált kérdés tekintetében ez azt jelenti, hogy csak akkor állapítható meg tényként az, hogy a lefoglalt kábítószer nem a már egyébként a I. rendű vádlott terhére rótt, II. rendű vádlottól származó kábítószer közl tartoznak, amennyiben ezen megállapítás a vádlottra nézve kedvezőbb.

[130] I. rendű vádlott arra vonatkozóan nem tett vallomást, hogy a lefoglalt kábítószer honnan származnak. Erre nézve egyéb közvetlen bizonyíték sem található.

Ez alapján indokolt lenne annak megállapítása, hogy a lefoglalt kábítószer tartalmú tabletták és amfetamint tartalmazó porok a II. rendű vádlottól átvett mennyiségbe tartoznak.

[131] Azonban a nyomozás során beszerzett, 29200-801/48783-2/2018. szak. számú igazságügyi vegyész szakértői vélemény (nyomozási iratok 3. kötet 1325. oldal) szerint megállapítható, hogy a lefoglalt amfetamin tartalmú porok mért koncentrációja 13,5 tömegszázalék volt. Ezzel szemben az amfetamin vonatkozásában a hatóanyag-tartalom az NSZKK 2017-es mérési eredményei alapján 1-70% közzé esett. Ennek megfelelően a le nem foglalt amfetamin hatóanyag tartalmát a törvényszék a vádlottra a legkedvezőbb mértékben, 1%-ban állapította meg. Amennyiben a bíróság azt állapította volna meg, hogy a lefoglalt amfetamin a le nem foglalt mennyiségbe tartozik, úgy a le nem foglalt jelentős mennyiségű, 5200 g amfetamin esetében a magasabb, 13,5 százalékos hatóanyaggal kellett volna számolni, mely a terheltre nézve nyilvánvalóan hátrányosabb.

[132] Ezért helyes az a megállapítás, hogy a lefoglalt kábítószer tartalmú anyagok nem azonosak a I. rendű vádlott által II. rendű vádlottól megvásárolt kábítószerrel.

[133] A III. tényállás kapcsán a törvényszék teljes körű indokolást adott abban a vonatkozásban, hogy IV. rendű vádlottnak a kábítószer kereskedelem vonatkozásában tett tagadó vallomásával szemben miért és vádlottat terhelő vallomásait fogadta el és

tette a tényállás alapjául. Igen részletesen megindokolta, hogy miért nem fogadható el tanúnak az első vallomásaiban elmondottak valótlanosságát állító későbbi, bírósági tárgyaláson tett vallomása.

[134] Mindezek alapján tehát az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás a fentebb írt kiegészítésekkel és helyesbítésekkel megalapozott, így az egyéb tekintetben eltérő tényállás megállapítására irányuló védelmi fellebbezések nem lehettek eredményesek.

[135] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jognak.

[136] A fellebbviteli főügyészség alapos indítványának megfelelően azt az ítéltábla annyiban helyesbítette, hogy I. rendű vádlott egészségügyi termék hamisítása büntettének minősített cselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 186. § (1) bekezdés b) pont 3. fordulat, d) pont 2. fordulat, IV. rendű vádlott egészségügyi termék hamisítása büntettének minősített cselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 186. § (1) bekezdés d) pont 2. fordulat.

[137] A Btk. 79. §-a szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el (egyéni és általános megelőzés). A Btk. 80. § (1) bekezdése szerint a büntetést e törvényben meghatározott keretek között, a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez. A büntetés kiszabása során igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankciónak a tett arányához igazodása. A büntetéskiszabás során a büntetőjog általános elveire, és az Alaptörvényből fakadó alkotmányos követelményekre is figyelemmel kell lenni. „A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségszerűségnek és az ultima ratio elveinek” (1214/B/1990 AB határozat).

[138] Az ítéltábla megállapította, hogy a jogorvoslattal érintett vádlottak büntetése a kiemelt elveknek megfelel.

[139] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen feltárta, és valamennyi vádlottal szemben a büntetési céloknak megfelelő, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, tetterányos büntetéseket szabott ki, amelyek szükségesek, egyben elégségesek és megfelelnek az egyéniesítés elveinek is.

[140] A Btk. 80. § (2) bekezdése alapján határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó. A középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének fele. A (3) bekezdés szerint ha e törvény a büntetés kiszabása esetén a Különös Részben meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, a (2) bekezdésben meghatározott számítást a felemelt büntetési tételekre tekintettel kell elvégezni.

[141] Nem jelölte meg azonban a törvényszék a vádlottakra vonatkozó büntetési tételkereteket és a büntetési tétel középértékét sem. Ezért azokat az ítéltábla a következők szerint pótolja.

[142] A büntetési tételkeret határozott ideig tartó szabadságvesztés esetén I. rendű vádlott esetében a halmazati szabályokra figyelemmel 5 évtől 23 évig, II. rendű, III. rendű, V. rendű, VI. rendű és VII. rendű vádlottak esetében 5 évtől 20 évig, IV. rendű vádlott esetében a halmazati szabályokra figyelemmel 2 évtől 11 évig terjedő szabadságvesztés. A középérték I. rendű vádlott tekintetében 14 év, II. rendű, III. rendű, V. rendű, VI. rendű és VII. rendű vádlottak vonatkozásában 12 év 6 hónap, míg IV. rendű vádlott esetében 6 év 6 hónap szabadságvesztés.

[143] Ehhez képest a büntetési tételkeret alsó határához közelítő, illetve az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott büntetések egyik vádlottnál sem túl szigorúak, lényeges enyhítésükre, illetve enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazására az ítéltábla nem látott alapot, ezért a védelmi fellebbezések az enyhítésre irányulóan sem voltak alaposak. A büntetések túl enyhének sem ítéltetők, a terheltek teljes, illetve részleges beismerésére és kisebb mértékben az időmúlásra figyelemmel nincs valós indok a súlyosításra, ezért az arra, illetve V. rendű és VII. rendű vádlottak tekintetében a végrehajtás felfüggesztésének mellőzésére és közügyektől eltiltás alkalmazására irányuló ügyészi jogorvoslat sem volt megalapozott.

[144] A törvénynek megfelelően rendelkezett az elsőfokú bíróság a vádlottakkal szemben a vagyoneklobzásról, azonban III. rendű vádlott esetében annak a rendelkező részben írt, valamint a jogi indokolásban rögzített összege nem állt összhangban a tényállásban e terhelt esetében megállapított gazdagodással, ezért azt az ítéltábla pontosította.

[145] Az ítélet egyéb, járulékos kérdésekben hozott rendelkezései a törvénynek megfelelnek.

[146] Az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó rendelkezés a Btk. 92. § (1), (2) bekezdésén alapul.

[147] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. §. (1) bekezdése alapján állapította meg, és rendelkezett annak az érintett vádlottak általi viseléséről.

Debrecen, 2022. április 4.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, dr. Toma Attila sk. előadó bíró, dr. Horváth Péter sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 19.B.362/2019/234. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerős.

Debrecen, 2022. április 4.

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke